

עח:

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

מסורת הש"ס

(א) תוספת דמקואות דף תשעו ע'
פ"א ה"ב, (ב) מקואות פ"י ת"ו
ע"ש בהר"ט, (ג) כלים פ"א
מ"א, (ד) ע"ן בספר פנים
מאירות שהאריך בזה הדיבור,
(ה) שיעור לרש א"ט.

שנינו נוסקאות

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת (המש)

[illegible]

אלא מין בשאינו מינו. שהטעם ניכר בו בטעמא מחייב ולקי מין ההורה ובי אמר רש לקי בסינוי ויותר של מין ומינו לדיכא למיקס אטעמא ולא חשעמ מינה נותן טעם ברוב לאו דלורייא: **ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו.** כיון דהיכא דקיימין אטעמא כל כמה דהיב טעמא

מוֹלֵלִין בְּאִסְרוֹר מִיְּהוּדָה הָאֵל וּלְנִסְתָּן
 בְּרִיב וְנִסְתָּן רוֹאֵין אֵילֵין הֵם מִן שְׂאֵלֵין
 מִינֵי הֵם אִם יוֹ יִכְרַע טַעֲמָה אֶשְׁחָא
 נִסְתָּן לֹא יִכְרַע עֵד דְּרַבָּה עֲלֵיו כֵּל כֵּן
 כְּשֶׁעוֹר בְּטוֹל שֶׁן אֵילֵין וְשְׂאֵלֵין מִינֵי:
 מֵאֵי לֹא רוֹאֵין לֹאֻסוֹ יֵין כְּאֵילוֹ מִים
 הוּא. וְאֵם מִרְחָה דֵם הֵם יִכְרַע בְּסֵן
 כֶּסֶר אֲלַחָה אֶשְׁרִי דְמִינֵין מִינֵי הוּא
 לְעֵינֵין שְׂטֵלָה לֹא דְחוּמָה לֹא אֲמַרְנִין
 לְיִכְרַע בְּרִיב אֲלַח מִשְׁמַרְקִין לֵיהֵם מִן
 בְּשֵׁאֵלֵין מִינֵי: לֹא רוֹאֵין אֻסוֹ בְּטוֹל
 כְּאֵילוֹ הוּא מִים. וּפְסִיל דְּבִטְיֵל לֵיהֵם
 בְּרִיבָה הוֹאֵל וְכִמְר חוּמָה אֲלֻלִין וְהִכָּה
 יִכְרַע לְמִיקֵם עֲלֵיהֵם דְּמִלְתָּא בְּטוֹל
 בְּרִיבָה: לֹא יִיְהוּדָה אֻמֵּר רוֹאֵין אֻסוֹ
 כְּאֵילוֹ הוּא יֵין אֻדוּס. לְקַמֵּן מִיְּהוּדָה
 לְכוּלָה מִשְׁנֵה הָאֵל דְּלֵי. טַעֲמָה: שֵׁי בִּישׁ יֵין
 לְכֵן אֵל מַלְכֵה. שְׁאֵין מִרְחָה יִכְרַע בְּמִקֵּץ
 הַמִּים: וְהַטְבִּילֵין. וְקִאֲמַר ר' יְהוּדָה
 הוֹאֵל וְאֵילֵין יֵין אֻדוּס הוּא כֵּל וְנִסְתָּן
 שְׂאֵלִים מִינֵי שְׂאֵלֵין לֹא בְּטֵיל בְּמִים

ואין טבילה עולה לכלי זה אלא אם כן שפך מהן עד שירבו ליכנס לחומר
ממין המקור כדי להפקיע כל מראה היין הימנו תחתא ממי שבהוא לכן
זאת אבות אלו האדם אם מומעט ^א כל כך שהמים הנאכסים
לחומר ים כהן שיעור להפקיע תחלו שבר כלומר עלתה לו טבילה וזה
נלו פסול. אלאה משערין מין דמיתו כמין בשאיתו מינו ולהחמיר דלא
ליטעל ברובא כל דהו: **מלאי היא.** דרבנן פליגי עליה דר' יהודה וטומייהו
קיימינן ^א וטבילנו. ולא שפך מה שצמחו הולסין אחר הרוב אם לא
היה חמין יין כיון שהטבילו ומתגלה ממי המקור ורבו המים על און
טבור: **(ובאלי ^א הוא יין אדום):** דלי שהוא מלא רוקין גרסינן:
כאילו לא טביל. שדוק עב הוא וחזק בפני המים ואינו טביל במים.
ומלא לאו דוק ^א אלא ליידי דבעי להחמיר מלא ^א ין גרלים דדוקא פיו
למשמעין ברובא דלא בעי להחמיר דכיון שצמרו מן המקור עב פיו
ונשקו לאותן שצמחו נעשו חבור להם וטהר דמי גרלים מין מים
תמי ממי מלא רוקין: **רואין אותו ^א כאילו כן מים.** כלומר אף עי
שמראיין חלוק מקצת ממראהו שאר מים אפילו היה כיון דמין מים לא
לא בעי רובא לנטייל אלא רוקין אותו כר: **מלא ממי תטא.** והאלי
י וכן אב הטומאה וחשיבו משום קדושתיהו לא בטעין אלא ברובא:
עד שירבו פחים. אין עמים עולה לכלי עד שישפוך ממי וטא
תחילו של כלי כדי שירבו היינאסין על ממי תטא: **מאן טעמא**
ליה ^א (נדאמר רואין אותו ר"י.) (נדשעת ליה) דלמא רואין אותו
כאילו הוא שני ממראהו שלו ^א וקסני. היכא דשוי מראה הבטל
למראה הבטל כגון ממי תטא שאין מראיין חלוק דכני ליה לתבטל ^א
ברובא ולא אמרינן רואין אותו כאילו הוא יין אדום ולהחמיר:
הא

שָׁקָה אִם כֵּן מֵאִי רוֹאִין שִׁיךְ זֶכֶר וְכִי מֵשׁוֹ נִשְׁתַּחֲוִי קֹמֶה לֹא יֵהָא שֶׁ
וְיֵהָא מֵיחַ סִפְרָה קֹמֶה דְּמִכּוֹת וְדָף ג' עוֹד בָּלָא סוּגִיָּה לְעֵיל מִקְדָּשׁ
וְדָמִי מִתְחַלֵּל קִשְׁיָא רִישָׁא לִפְסָא לְבִגְדֵיהֶם הִשָּׁם דְּלִמְתָּר דְּהִנֵּה דִּקְדָּשׁ
אִין אֲדוּם וְעַל הוּא פִּרְיָא אֲמַרְיָא בְּזִמְיָא בְּזִמְיָא עַל יְדֵי רִזּוּי
ע"ו לֹא מִירָךְ כְּלוֹם דִּלְכַּמֵּי מִי גִגְלִים לְמִי מִתְחַלֵּל קִשְׁיָא אֲדִדְדִּי: הִגְ' מִי
רֵה הָא מִין בְּזִמְיָא לֹא בְּטֵל וּמִין בְּזִמְיָא מִשְׁבִּי לִיָּה כִּיּוֹן דְּשִׁוּן בְּחֻמְתָּא
הִיא אִין דֹּס מִבְּטֵל לֹא דְמִין בְּזִמְיָא לֹא בְּטֵל וְהִיא בְּזִמְיָא מִן מִתְחַלֵּל בְּזִמְיָא
אִין שֶׁל אָז: הִגְ' וְנִרְאֵה דְּגִרְסִין מִי רִגְלִים רוֹאִין אֲזִוּן כִּאֲלוּן הִיא אִין
אִין מִי רִגְלִים שְׁמַעְזִיבִי בִּין רוֹאִין אֲזִוּן כִּאֲלוּן אִין מִי שְׁמַעְזִיבִי בְּזִמְיָא
שְׁמַעֲמִים וְהִיא וְדִמְעִיָּה דְּהִכָּא אֲמַתְמִינִין קִשְׁיָא דְּקִאֲמָר רַבִּי יְהוּדָה אִין
וְלִי מִלָּא מִי רִגְלִים רוֹאִין אֲזִוּן כִּאֲלוּן הִיא אִין וְלֹא בְּטֵלִי בְּרִיבּוּב מִלָּא מִי
שֶׁמֶת מִחֲבִילָה לְמִי הִשָּׁקָה לְעֵטֶרֶם כִּמוֹ שְׁפִירָה בְּקוּמְעָן וְאִי נִמְיָא חוּמְרָא
(וְכִי' לְמִי מִתְחַלֵּל דְּלִפְלִי' בְּגִיד וְכִי' רִמּוּתָּא לִי' מִדֶּרֶס לְנִתְחַלֵּל מִתְחַלֵּל)
שְׁמַעְתָּ לִיָּה דְּלִית לִיָּה רוֹאִין בְּזִמְיָא שְׁאִי' מִין הִשְׁוִן בְּחֻמְתָּא רַבִּי
מִי רִגְלִים נִמְיָה הוּא מִין בְּשִׂאֲמִי מִינִי דְּמִכּוֹת בְּקוּמְעָן גְּבִי מִרְכָּן שֶׁל אָז
וְעַל לְבִי יְהוּדָה מִשְׁנִי הָא דִּידֵיהָ הִיא דְּרִבִּיָּה מִתְחַלֵּל דְּרִבִּיָּה רַבִּי
דְּלוֹם אִם לְרִבִּי מִרְכָּאָה כְּשֶׁר לֹא הוּא מִזִּי אֲפִשְׁוִי אֲמַתְמִינִין אֲזִוּן אֲלֵתָּא

[illegible]

ונושקער מיין ביינוס ביינן בשאטני מיטן. מ' קונטערס כיוון דרויסן
דקיימין אטעמאל כל כמה דרויבן טעמאל לא בטל מי ליבא
למליקס נמי אחאי מזולוי באסורא למיהדר לבטלן יומא רואין אילו ו
היה מין ושאינו מינו לא יאכל וכו' היכר טעמא השתא נמי לא בטל וכו' ואת

אלא מין בשאינו
ברובא ונשער מין
בתנן נתערב בין
מים מאי לאו רואין אותו
לא רואין אותו לדם
בשל מיבעי ליה ועוד
רואין אותו כאילו הוא
מראהו כשר ואם לאו
דלדי שיש בו יין לבן
אחר הרוב ר' יהודה א
הוא יין אדום אם
לא פסול ורמיהו י
והטבילו כאילו לא
אותו כאילו הן
שירבו המים על
ליה דאית ליה רוא
דסני ליה ברובא

בצטל ממנו ס' יין ולא מהני ליה השקא דחמרה מוויגו מיקרי דלחמרי
 דפצ"ק דמכות (דף ג:) וי"ל דהכל מיייר בחמרה מוויגו א' נמי בחמרה
 דרפי ואין יכול לקבל דרפי מים שאין כל היינוט פון דלחמריין בפרק
 הנהיגין י"א (שם דף ע"ו) יין השרון י"א למחר דרפי יין י"א לפרש בפרק
 הגדל (יבמות דף פג:) דלמר נתן סאה ונטל סאה כשר עד רובו ופי'
 בקוטרם דמיייר נמי פירות והשבח א' ביין מיייר תמאי שו"א והלא יין
 גמור הוא לבדן כדרי הגפן והכל דבר וביין הוא טובל אלף מיייר
 בחמרה דרפי ומיורא איכא לממזל י"א בשאר מי פירות כר מין ובפי'
 דמס' מקואות תנינן לה וקאי אשאר משקין ומי פירות והארי והמוריים
 והנהגת מים י"א דהמין: ד"ר י"א סאה מלף דוקין גרסינן
 ובעליו מלף מים י"א שרוב עד הוא וחזק בפני המים ואינו בטול במים
 ומלף לאו דוקא אלף אידי דבעי למעמי מלף מי גרסינן דדוקא י"א
 אלא לשמועין רבותא דלא בעי לבטולינהו דכיון שעברו מי המקוה על פיו
 ושקאו לאותן שחבטו נעשו חזור וי"א וטבר דמי גרלים מים י"א הוא
 ונתקנו מים דרובין: רואין אותן כאלו הם ס' כלומר אע"פ שזרחיהן
 חלוק בנתקם ממראה שאר מים אפי' כיון דמין מים הם לא בעי רובא
 לבטולי אלף רואין אותן כ"י: מלף מי חטאת. והואל והן אב הטומאה
 ושיעור מים קדושיהו לא בטלי אלף דרובא: חמץ שמעת ליה דלית
 ליה רואין ר' יהודה. וקאמר דלשון מראה הבעט למראה המבטל
 בגמון מי חטאת שאין מרחיקין חלוק דקמי הבעטל דרובא ולא אמר
 רואין אותן כאלו הן יין אדום (הממיר: י"א) דרביה. הא דתנן לעיל
 דמחמיר בזמן צמיחן כן פירש בקוטרם וקשה לפרשם חזק דלא
 שניי הכי רואין דמי גרלים יין וחזק לעיל י"א שאני מנין לא שיד

ועצו השקה אכל מי רגלים לדברי ד"י שהם מים גמורים וסלקא להו
 מים עמים ועלים ולא חויעל להם השקה דלא ח"י למי אבש בטעל הכסס
 ר"י רישא לסוף ועוד מאי קא משני אה דרייה אה דרייה אכתי
 מי רגלים רואין כאלו הן מים סובר ומי בין וחלכ רואין כאלו הן
 מים ממוקד דבמיטעו מי חטאת ומי הוה לן למימר רואין כאלו הן יין אד
 עשוד אי הוה דין לן וחלכ הוה דרייה כ דיהה מרשיחא אמאי
 עשוד דבהדא הוה ליה לאקשו"י מהך ברייתא אמתניתין דקאמר רבי י
 עשוד דמי רגלים מיקר אלו מיני נבש מים דלארמיא בטקא גבי
 ריכרי הוה גוואל מים בחספתא דלכסמא טטרות בפרק שמחיל דס
 רואין אותן כאלו הן יין כ"י כמים אם בטל מרשיחן טהורים ואם ל
 כסמטל דס ויכיר פירשו דלי שהוא מים רוקן והטבילי כאלו לא
 חטאת עד שירבו המים על מי חטאת שפסוק רובו ויטביליטמל טהור
 ונעלמה משום דאין וירעה לפרק דלארמי"י בפרק כל שעה פ"אס ד
 אכל היכא דרבו בטלי מהם חורט מי חטאת ועשו מי מקוה
 ויבדק דקמן ביהאי דין לכן רואין אותו כאלו הוא יין אדס ויכ"י
 ר"י כהנא וקמי דגבי לכו ברובא לכו מי חטאת אלא דמין כ
 מנינו לא בטל וברייתא דריה וברייתא דלעיל רואין כאלו הן
 מים ממוקד דבמיטעו מי חטאת ומי הוה לן למימר רואין כאלו הן יין אד

[illegible]

עין משפט
גר מצות

בא א מ"י פ"ג מהל'
מקוואות הלכה יט:
בב בגד מ"י שם הלכה יט:

מוסף רש"י

בטעמא, שפאטס יטל לענצן
פערט נחליץ צו:

יפה מקובצת

[illegible][illegible][illegible][illegible]